

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 27 stycznia 2006 r.

**w sprawie kwalifikacji zawodowych dyspozytora medycznego i lekarza koordynatora medycznego,
trybu pełnienia przez nich funkcji oraz odpłatności z tego tytułu**

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 25 lipca (Dz. U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym następuje:

-
- ¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 220, poz. 1901).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1801, z 2002 r. Nr 241, poz. 2073, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 267, poz. 2256.

§ 1. 1. Dyspozytorem medycznym może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej średnie wykształcenie w zawodzie pielęgniarki, położnej lub ratownika medycznego;
- 2) była zatrudniona przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy w pogotowiu ratunkowym, szpitalnym oddziale ratunkowym, oddziale anestezjologii i intensywnej terapii lub w izbie przyjęć szpitala;
- 3) odbyła przeszkolenie w ramach przystosowania się do należytego wykonywania pracy;
- 4) ukończyła kształcenie, o którym mowa w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zwanej dalej „ustawą”.

2. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności:

- 1) zasady zbierania informacji w ramach wywiadu medycznego;
- 2) określanie priorytetów realizacji wezwań;
- 3) udzielanie wskazówek dotyczących postępowania w ramach pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia;
- 4) zasady współpracy służb ratowniczych;
- 5) zasady postępowania dyspozytora w związku z realizacją medycznych działań ratowniczych w sytuacjach katastrof;
- 6) techniki opanowywania stresu.

3. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dyspozytor medyczny odbywa nie rzadziej niż raz na cztery lata.

4. Potwierdzeniem odbycia przeszkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest zaświadczenie o jego ukończeniu wydane przez podmiot przeprowadzający to przeszkolenie albo zaświadczenie wydane przez pracodawcę na podstawie danych znajdujących się w aktach osobowych pracownika.

§ 2. Lekarzem koordynatorem medycznym może być:

- 1) posiadający co najmniej 5-letni staż pracy w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2:
 - a) lekarz ratunkowy,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie:
 - anestezjologii i intensywnej terapii,
 - chirurgii ogólnej,
 - chorób wewnętrznych,

- ortopedii i traumatologii narządu ruchu,
- pediatrii;

- 2) lekarz posiadający co najmniej 10-letni staż pracy w szpitalnym oddziale ratunkowym lub w pogotowiu ratunkowym.

§ 3. 1. Centrum powiadamiania ratunkowego zapewnia całodobowe pełnienie funkcji przez dyspozytora medycznego.

2. Pracodawca lub zleceniodawca ustala indywidualny czas pracy na stanowisku dyspozytora medycznego z uwzględnieniem warunków pracy i specyfiki wykonywanych zadań.

§ 4. 1. Lekarz koordynator medyczny centrum powiadamiania ratunkowego, pozostający w gotowości do pracy, w celu wykonywania zadania, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy, w zakresie koordynacji medycznych działań ratowniczych podejmuje te działania w czasie nie dłuższym niż 15 minut od chwili wezwania przez dyspozytora medycznego.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, realizuje się poprzez osobiste stawienie na miejscu wezwania lub przy użyciu sprzętu telekomunikacyjnego, w szczególności środków komunikacji bezprzewodowej.

§ 5. Przy ustalaniu odpłatności z tytułu pełnienia funkcji dyspozytora medycznego oraz lekarza koordynatora medycznego uwzględnia się w szczególności:

- 1) czas pracy;
- 2) liczbę wezwań przyjmowanych przez dyspozytora medycznego;
- 3) liczbę interwencji lekarza koordynatora medycznego;
- 4) tryb pełnienia funkcji przez lekarza koordynatora medycznego.

§ 6. 1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. na stanowisku dyspozytora medycznego może być zatrudniona osoba, która nie spełnia wymagań określonych w § 1 ust. 1 pkt 4.

2. Osoba zatrudniona na stanowisku dyspozytora medycznego w dniu wejścia w życie rozporządzenia i posiadająca co najmniej wykształcenie średnie medyczne, która nie spełnia wymagań określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, może pełnić tę funkcję po tym dniu, z uwzględnieniem ust. 1.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *Z. Religa*